

РЕШЕНИЕ

№ 21

гр. София, 03.01.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 06.12.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Полина Якимова

ЧЛЕНОВЕ: Антоанета Аргирова

Диляна Николова

при участието на секретаря Наталия Г Дринова и при участието на прокурора Димитров, като разгледа дело номер **8662** по описа за **2013** година докладвано от съдия Диляна Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във вр.чл.63 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на [фирма] срещу Решение от 04.07.2013г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 116-ти състав, по НАХД № 20851 по описа за 2012г., с което е потвърдено Наказателно постановление № Р-10-653/24.10.2012г., издадено от Заместник-председателя на Комисията за финансов надзор /КФН/. С последното на касатора е наложена имуществена санкция в размер на 3000 лева, на основание чл.221, ал.8, т.1, пр.2-ро вр. ал.1, т.1 от Закона за публичното предлагане на ценни книжа /ЗППЦК/ за нарушение на чл.31, ал.1, пр.2-ро, т.2 от Наредба № 2 за проспектите при публично предлагане и допускане до търговия на регулиран пазар на ценни книжа и за разкриването на информация от публичните дружества и другите емитенти на ценни книжа /Наредба № 2/.

Касаторът обжалва решението с доводи за неправилно приложение на материалния закон, необоснованост и нарушения на процесуалните правила. На първо място намира, че фактическият състав на нарушението по чл.31, ал.1, т.2 от Наредба № 2 изисква кумулативното наличие на две предпоставки – емитентът да не е представил тримесечния консолидиран отчет на комисията и на обществеността, което не е доказано в хода на административно-наказателното и съдебното производство. На

следващо място се твърди, че дори да е извършено нарушението, то не е общественоопасно поради своята малозначителност, предвид което счита, че следва да намери приложение разпоредбата на чл.28 ЗАНН. Моли да бъде отменено обжалваното решение и потвърденото с него наказателно постановление. При условията на евентуалност претендира намаляване размера на наложената имуществена санкция като същата бъде определена към минималния размер или под минимума, определен в закона, предвид това, че дружеството осъзнава допуснатата от него грешка. В съдебно заседание жалбата се поддържа от адв.А..

Ответникът по касационната жалба – Комисията за финансов надзор, чрез юрк.К., оспорва жалбата и моли да бъде оставено в сила обжалваното решение като законосъобразно по съображения, подробно изложени в писмени бележки.

Представителят на Софийска градска прокуратура, дава заключение за неоснователност на касационната жалба и законосъобразност на обжалваното решение на въззивната инстанция.

Административен съд София-град, IX-ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение и обсъди, както наведените с касационната жалба основания, така и тези по чл.218, ал.2 АПК, намира следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е допустима, като постъпила в законоустановения срок, подадена от лице – страна в производството и против акт, подлежащ на касационно оспорване.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна по следните съображения:

По делото от въззивната инстанция е установено, че касаторът, вписан като емитент под № РГ-05-1500 в регистъра на публичните дружества и другите емитенти на ценни книжа, воден в КФН, не е изпълнило задължението си за предоставяне на тримесечния финансов отчет за дейността на дружеството на обществеността по начина, предвиден в чл.43а от наредба № 2 – чрез избрана от него информационна агенция или друга медия. При проверка, извършена от служители на КФН било установено, че дружеството използва за оповестяване на дължимата информация пред обществеността интернет портала „X3 N.” на [фирма], достъпен на адрес: <http://www.x3nwes.com>. Справка в масива на портала сочела, че през него от страна на дружеството не е предоставян на обществеността тримесечен финансов отчет за дейността на дружеството за първото тримесечие на 2012г. От проверяващите било прието, че с това е извършено нарушение на чл.31, ал.1, предложение 2-ро, т.2 от Наредба № 2 за проспектите при публично предлагане и допускане до търговия на регулиран пазар на ценни книжа и за разкриването на информация от публичните дружества и другите емитенти на ценни книжа, като задължението, произтичащо от посочената разпоредба е следвало да бъде изпълнено най-късно до 02.05.2012г., включително. Оповестяването на обществеността на тримесечния финансов отчет за дейността на дружеството за първото тримесечие на 2012г., било извършено от [фирма] на 17.05.2012г. чрез интернет портал на избраната от него информационна агенция. Било установено, също така, че на дружеството касатор са налагани административни наказания, вкл. и за нарушение на чл.31, ал.1, т.2 от Наредба № 2, като издадените наказателни постановления са влезли в сила на 03.06.2011г. и 27.01.2012г. За установеното нарушение бил съставен акт за установяване на административно нарушение № Р-06-552/03.07.2012г. и издадено обжалваното наказателно постановление.

При така установените факти въз основа на доказателствата по делото, включително

показанията на свидетеля /актосъставител/ К. Л., въззивната инстанция обосновала извод за законосъобразност на наказателното постановление и отсъствие на предпоставки за прилагане разпоредбата на чл.28 ЗАНН.

Така постановеното решение е законосъобразно.

Съгласно разпоредбата на чл.31, ал.1, т.2 от Наредба № 2 емитентът представя на комисията и на обществеността тримесечни финансови отчети за дейността по чл. 33 в срок 30 дни от края на всяко тримесечие. В настоящия случай срокът за представяне на финансовия отчет за дейността на дружеството касатор е до 02.05.2012г. Установено е по делото, че отчетът е представен на обществеността чрез интернет портал на избраната от него информационна агенция на 17.05.2012г., т.е. след изтичане на законово регламентирания срок. С това деяние касаторът е осъществил състава на разпоредбата на чл.221, ал.8, т.1, пр.2-ро вр. ал.1, т.1 ЗППЦК, предвиждаща налагането на имуществена санкция за нарушения на чл. 100ш, ал. 1 и 2, чл. 119, ал. 3 ЗППЦК или на нормативните актове по прилагането на закона – в конкретния случай на чл.31, ал.1, т.2 от Наредба № 2.

Правилни и обосновани са изводите на въззивната инстанция досежно определения размер на имуществената санкция, като доказателствата по делото сочат на повторно извършено нарушение от касатора на същата разпоредба, за която е ангажирана административно-наказателната му отговорност с обжалваното наказателно постановление.

Неоснователно е възражението в касационната жалба, че за да бъде ангажирана административно-наказателната отговорност на дружеството е необходимо финансовият отчет да не бъде представен едновременно и на Комисията и на обществеността. Граматическото тълкуване на текста на разпоредбата на чл.31, ал.1 от Наредба № 2 не налага подобен извод.

Посоченият тримесечен финансов отчет за дейността на дружеството съставлява периодична информация по см. на Наредба № 2, като в Глава осма – форма, ред и начин за предоставяне на Комисията и за публично разкриване на информацията на Наредба № 2, са указани редът и начинът за предоставяне на определената информация. На Комисията тя се предоставя по реда, посочен в чл.43 - посредством единната система за предаване и получаване на предоставяната от емитентите информация, по електронен път, и на обществеността – по реда, посочен в чл.43а от наредбата. За емитента съществува задължение да представи изискващата се информация и на Комисията, и на обществеността, предвид и което неизпълнението на това задължение, независимо дали само спрямо Комисията, или само спрямо обществеността, представлява нарушение на чл.31, ал.1, т.2 от Наредба № 2 и за чието неизпълнение е предвидено налагането на имуществена санкция на юридическите лица и едноличните търговци – емитенти на ценни книжа.

По отношение възражението за малозначителност на деянието, поради това, че от закъснението не са настъпили обществено опасни последици, както и размера на наложената имуществена санкция, касационната инстанция споделя изцяло доводите, изложени в обжалваното решение от районния съд.

Нарушението на чл.31, ал.1, т.2 от Наредба № 2 е формално и се счита за довършено със завършване на изпълнителното деяние, което се осъществява чрез бездействие и не е необходимо настъпването на вредоносни последици. След като законодателят е въздигнал в нарушение неизпълнението на задължението по чл.31, ал.1, т.2, липсата на вредоносни последици не е самостоятелно основание за квалифициране на случая

като маловажен.

От друга страна безспорно е от доказателствата, приобщени по делото, че нарушението, предмет на оспорваното наказателно постановление, е извършено от дружеството-касатор повторно по см. на § 1, т.24 ДР ЗППЦК - в едногодишен срок от влизането в сила на наказателното постановление, с което нарушителят е наказан за същото по вид нарушение. Правилен е изводът на въззивната инстанция, че от административно-наказващия орган е приложена законосъобразно разпоредбата на чл.221, ал.8, т.1, предл.2-ро ЗППЦК.

Водим от горното, Административен съд-София-град, IX-ти касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 04.07.2013г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 116-ти състав, по НАХД № 20851 по описа за 2012г.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

1.

2.